

Det er mange som foretrekker kompakte midi-enheter selv når de kjøper komponenter. Da har Musical Fidelity i tilfelle truffet blink med sine nye M1-produkter. Med universalavspilleren M1Clic og CD-transporten M1CDT har du et nesten komplett og utrolig fleksibelt system. Koble det til en forsterker av bra kvalitet og du har et overraskende kapabelt anlegg – på alle måter.

UTROLIG LYD, UTROLIG KOMPAKT

Tekst: Håvard Holmedal [havard.holmedal@hl-media.no], **foto:** Christian von Schack [christian@hl-media.no]

Det er liten tvil om at fremtiden, også for lyd-entusiastene, er basert på hjemmenettverkets muligheter. Harddiskbasert avspilling eller streaming, webradio (som sikkert kommer til å gjøre DAB fullstendig unødvendig) og service-tilbydere som Spotify og Wimp, kommer til å være en vesentlig del av hjemmets underholdningssystem for musikk.

Det kommer helt sikkert til å bli avspilt musikk på CD, men det å kjøpe produkter som introduserer en ny D/A-konverter i hver eneste boks, virker litt gammeldags. Med så gode D/A-konvertere som sitter i M1Clic er det ingen grunn til å betale ekstra for å en CD-spiller. Det holder fint med transporten M1CDT som kun spiller av CD-en og overlater til hovedenheten Clic å gjøre resten. Og så kan man eventuelt

bygge videre på dette oppsettet, og kjøpe til en platespiller-enhet – hvis man fortsatt spiller vinyl, og en hodetelefonforsterker av høy kvalitet hvis man velger denne formen for avspilling av favorittmusikken.

Hva er nå dette for noe?

Til å være en boks med såpass mye på gang under panseret, er den utrolig lettbetjent. Det store fargedisplayet i fronten gir veldig god oversikt over menyene og innstillingene, og til min store overraskelse behøvede jeg ikke engang åpne brukerveiledningen for å forstå hvordan jeg skulle styre boksen.

Jeg tok tak i fjernkontrollen og bare bladde meg igjennom. Det tok kun et par minutter å bli skikkelig kjent med den. Det var den første overraskelsen.

Den andre var hvor enkel den

var å sette opp og få til å virke med nettverket, også det trådløse, og hvor greit det gikk å få tilgang til alle Web-radio-kanalene.

Enheten har ikke mindre enn syv digitale innganger, hvis man teller med nettverksporten, og det er bra for en så kompakt enhet. Hvis du fortsatt har noen analoge komponenter stående kan disse selvsagt kobles til, selv om det begrenser seg til 3 stykker.

De syv inngangene består av 2 USB-innganger for UBS-stikker eller iPhone/iPod/iPad – en bak og en foran. Du finner 2 digitale coax-innganger og en optisk, en USB-inngang fra en PC og selvsagt nettverkskontakten.

Det trådløse nettverket hadde dårlig kontakt, men da hadde jeg glemt å montere den medfølgende trådløse antennen.

Dette er ikke kun en nettverksenhet for D/A-konvertering av diverse kilder, men også en god forforsterker. Den har en variabel og en fast utgang (tape out), og med den variable kan den kobles direkte til en effektforsterker for et komplett oppsett.

De som er opptatt av høy lyd kvalitet vil sikkert også finne det interessant at enheten tar lydfiler opp til 24bit/192 kHz. Dette gjelder FLAC og LPCM via kablet nettverk. Kjør du trådløst må du finne deg i at du må begrense filstørrelsen en smule. Den tar likevel filer på 24bit/96 kHz oppløsning via det trådløse nettverket.

Den aksepterer følgende formater: FLAC, WMA/9, AAC, LPCM, Ogg vorbis og MP3. Det skulle dekke de fleste behov for musikk.

Noe vil kanskje velge å bruke denne enheten i et skjult system og for å være på den sikre siden finnes det også en trigger-kontakt for å slå den av og på.

Den innebygde D/A konverteren er 24bit/192kHz DAC med lavt jitternivå, reklokking av det digitale signalet og oppsampling. Slett ikke noe tulleprodukt, dette!

MICDT

Transporten er like enkel og kompakt som M1Clic og selvsagt i matchende størrelse. På baksiden finnes det selvsagt en vanlig digital utgang for tilkobling til Clic, men den går også enda lenger hvis du ønsker å koble til en M1 DAC. Med AES/EBU-tilkoblingen kan du kjøre balansert hele veien. Det finnes noen som hevder at dette gir «svære» forbedringer av lyden, men da skal man vite hva man skal lytte etter.

Mindre støy gjør at lydbildets dybde blir større, samtidig som det virker sortere og stillere – noe som gir et litt større fokus på instrumenter og vokal, men som også gir deg et noe større rom og bedre tredimensjonalitet.

Tilkobling

Det er ikke lite ledninger som ble koblet til der bak. Nettverket ble selvsagt koblet til, men også en TV-boks fra GET, et Sonos-system (som fikk et vesentlig løft i lyden), en Macbook full av musikk, en iPad, en X-box og transporten M1CDT. Det er jo ikke helt få dingser som ligger rundt i noenlunde moderne hjem nå for tiden.

Det blir litt omfattende å skrive om lytteopplevelse fra alle disse enhetene, men det er lov å mene at samtlige produkter fikk en stor og real oppgradering i forhold til å bruke den interne D/A-konverteren. Særlig GET-boksen, som spiller ganske flisete, flatt og kjedelig til vanlig, ble plutselig langt mer interessant som avspiller av både radio og TV-lyd.

Er det så noe den mangler? I og med at den omtrent har alt mulig av innganger og muligheter kunne kanskje konstruktøren Anthony Michaelson utstyrt den med en HDMI-inngang også, men det er kanskje litt vel mye forlangt. Da ville den i så fall kunnet gjøre tjenesten med å gjøre lyden fra en BD-spiller langt bedre og mer velformet.

Lyden av et drivverk

Jeg må innrømme at jeg blir veldig nysgjerrig når det hevdes at det er stor forskjell på lyden til forskjellige drivverk. Hvordan skulle det foregå, egentlig?

Et drivverk overfører signalene digitalt til en ekstern D/A-konverter, eller som i dette tilfelle til M1Clic, og jobben er å gjøre så lite som mulig med nullene og ett-tallene på CD-en. Gjør den en elendig jobb lager den mye jitter, og dette kan på sitt aller verste skape hørbar støy, litt kjedeligere og kanskje litt mattere lyd, mindre dybde i perspektivet, og andre mindre problemer, men de store klangforskjellene enkelte

beskriver og også i forhold til volum i bassen og dynamikk er litt vanskelig å forstå. Er det store forskjeller i volumet i noen deler av frekvensområdet er dette meget enkelt å måle, men de fleste drivverk er omtrent like rette som et vater når vi snakker om frekvensgang.

En ting som kanskje er verdt en liten kommentar, er at opptil flere rimelige D/A konvertere og nettverkspillere som har fått rykte på seg for å være ganske varme og behagelige, egentlig har ganske mye jitter eller tidsfeil. Lyden blir varmere (og fortsatt feil), men den mister også de ørsmå og livsviktige detaljene som skaper realisme og troverdighet.

I dette tilfellet er drivverket godt, med lavt jitternivå, og definitivt godt nok til å matche en D/A konverter som den som sitter i M1Clic, og det sier faktisk ikke så rent lite. Den kan selvsagt også kobles til hva som helst av andre D/A-konvertere, men matcher jo Clic spesielt godt på grunn av bredden.

Mye bra lyd, og litt ulyd

For å ta ulyden først. Det er slett ikke Clic sin feil, men derimot de noble herrer som har kommet opp med flatpakkede og kraftig komprimerte MP3-filer, eller innhold som blir sendt via nettradio med en bi-

VI LIKER:

- Brukervennlig
- Meget bra lyd
- Enormt fleksibel
- Godt skrudd

VI LIKER IKKE:

- Ikke voldsomt oppfinnsomt design

VI MENER: Musical Fidelity M1Clic er rett og slett et fantastisk produkt!

HJEMMEKINO

6

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

trate på ned mot 96 kbps. Dette klarer ikke Clic å reparere uansett hvor avansert elektronikk den har på innsiden. Noen internettbaserte radiostasjoner har brukbar lyd, men det er overraskende hvor flatt og uinteressant det låter på godt utstyr. Forskjellen opp til CD-lyd, eller de fantastiske lydopplevelsene fra 24bit/192kHz-lydfiler fra harddisk via nettverket er enorm. Nå er det ikke slik at de fleste vil mene at en trompet låter som en litt finere trompet, eller at et piano plutselig låter som et grandios flygel, men det er en enorm forskjell på glattheten i diskanten, størrelsen og plassen i rommet instrumentene er spilt inn, dybden på lydbildet og hvor skarpt fokus på hvert enkelt instrument fortoner seg.

På Clic blir MP3-filer gjengitt som om lydbildet kun er en linje mellom høyttalerne, og med en diskant og øvre mellomtone som oppfattes som flisete, mens gode CD-er, lyd via USB og strømmede musikkfiler med høy oppløsning lager fantastisk flotte rom som er dype, store, høye og ikke minst stille. Velg en MP3-fil og du oppnår en slags lyttetrett-

het som gjør at du slår av anlegget etter 20 minutter, mens de nevnte høyoppløselige filene gir deg gode og fargerike musikkopplevelser i timesvis. Du vil egentlig bare høre mer og mer. Der den overrasker er når jeg kobler til min iPod med ukomprimerte filer. Det låter utrolig bra, og matcher på sitt beste lyden fra de andre «HD»-kildene. Kanskje litt overraskende fra en såpass kompakt og tross alt ganske rimelig enhet som en Apple iPod.

Det er vanskelig å skille de klanglige kvalitetene på musikk via CD-transporten, USB og harddisk fra hverandre. Bedre oppløsning gir bedre romfølelse og bedre tredimensjonalitet, men Clic gjør den samme imponerende jobben uansett inngang og kilde. Dette er glatt, stille, veldig bra detaljert, godt kontrollert og dynamisk. I tillegg har lyden en tyngde og en substans som går langt utover det man forventer i denne vektklassen. Den høres egentlig både dyrere og tyngre ut enn det den egentlig er.

Jeg spilte en masse musikk fra flere forskjellige kilder, og gang på gang blir jeg slått av hvor moro det

er å lytte til musikk, og hvor livlig og engasjerende det er uten å en eneste gang trække over grensen å lage det for lyst eller aggressivt. Dette er perfekt balansert!

Alle stemmene jeg testet, som beveget seg fra Johnny Cash til Kate Bush, ble holdt veldig godt på plass i lydbildet og ble veldig godt fokusert med skarp og riktig opptegning mot bakveggen. Det litt hese (kaffe og whiskey) snerret på undersiden av Cash sin stemme har jeg knapt hørt bedre på denne siden av highend, og de lyse, ofte litt tynne tonene helt i toppregisteret til Kate Bush, fikk riktig størrelse og vekt. Noen ganger blir det bare tynt og flatt, men her var det liv, realisme og høy troverdighet.

Når spilleren får kraftigere saker å bite tennene i, svarer den med en tyngde som man knapt våger å håpe finnes i spilleren. Veggen av gitarer i Rammstein sin *Reise, Reise*, var enorm, massiv og tung. I tillegg hadde den en bunn og en dybde som jeg vanligvis synes mangler på komponenter i mellomklassen. Har du noe igjen av feriepengene er det bare å stille seg i kø!

Konklusjon

Du bør så fort du kan glemme at dette er en kompakt komponent. Jeg kan nesten ikke forstå annet enn at M1Clic må være større på innsiden enn på utsiden. Jeg har ingen anelse om hvordan det eventuelt skulle gått for seg, men det er vanskelig å tenke seg at Musical Fidelity har klart å pakke inn så mye godsaker på så begrenset plass.

Den har en flott DAC, en god innebygget forforsterker, bra nettverksspiller, god lyd på USB-inngangene og låter fint og kontrollert på de analoge inngangene. Jeg synes det er vanskelig å tenke seg at dette kunne vært gjort særlig bedre i prisklassen under 20.000 kroner.

Musical Fidelity M1Clic og M1CDT

PRIS: 11.990,-
IMPORTØR: Audiocompaniet